

mei 1976

toneelconcours

"Als 'n lopend vuurtje"

van Lady Gregory, vertaling Aty Lindeman-Strengolt

Bartly Fallon	Sjoerd Aardema
Vrouw Fallon	Margot Kossen
Jack Smith	Jules Rozendaal
Vrouw Early	Riet van der Berg
Juffrouw Casey	Sonja Blokker
Vrouw Ryan	Bep Poelgeest
Juffrouw Tarpey	Iet van Rijn
Juffrouw Tully	Gery te Buck
Een politiecommissaris	Piet Boots
Een politieagent (Jo Muldoom)	Piet Blokker
Dorpslui: Dick de Ruyter, Cees Dekker, Arie de Nijs, Louw van der Berg etc.	

Regie : Jos van Dijk

CHAGEN — OZOS heeft gisteren tijdens het regionaal amateurtoneelconcours in het regiocentrum De Noordkop de eerste prijs gewonnen met de opvoering van de eenakter Eduard en rippien. De uitvoerenden hierin waren Eli Stocks, Alijsen, Marjo Mol, Tineke de Best. De spelleiding was in handen van Johan Louis. OZOS boekte nog een succes. Haar lid Marjo Mol kreeg een prijs voor de beste bijrol bij de heren. Riet van der Berg van Spot'70 uit Warmenhuizen kreeg die prijs bij dames. Als tweede eindigde Spot en derde werd OTV uit Den Helder.

publieksprijs voor K. n. A.

De jury, waarin Ansje Beentjes te er ure was vervangen door de Jong (Centrum), was van mening dat een aantal stukken te zwaar gegrepen was. In zijn algemeenheid was er te weinig fantasie en, waardoor voorstellingen te zwaar waren. Jurylid Peter Ultee zei bij sommige clubs het plezier in spelen „proefbaar” was, bij andere niet. Hij wees er op, dat verenigingen steun van twee provinciale jury's kunnen krijgen. Daarvoor is er het NCA. Regisseur Hauer was in zijn nabeschouwing wat milder dan de jury. Hij gaf in op de waarde van elke eenakter en de wijze waarop die is gebracht. Hauer zei, dat er veranderingen bij vorig jaar meer kwaliteit waren voren was gekomen. Hij gaf de prijs voor *Kunst na Arbeid uit Anna Pauw* en *rouw Dowey. De vereniging verloor hiermee de publieksprijs. Dit werd gedragen door soldaat neth Dowey (G. J. Struik) en vrouw Dowey (Titi Groot). De strenge en strenge regie van Jan Gisman voorkwam dat het stuk menteel werd; zo gespeeld f het dicht bij de werkelijkheid.*

Improvisatie

Het tweede stuk, Impromptu, door Nut en Genoegen uit Sint Maartensbrug stelde hoge eisen aan spelers en regie (Corry Pels). Het was toneel, dat een atmosfeer van improvisatie en experiment trachtte te wekken. Steeds weer werd een aanloopje naar toneel genomen, maar iedere keer verzandde dit in onderlinge onenigheid. Het zoeken wordt niet gevonden. Ongetwijfeld hebben Cees van der Oord als Ernest, Cockey Nierop als Winifred en Anke en Theo Koek hun best gedaan dit tekstloze stuk van de grond te krijgen. Maar omdat het geen toneelstuk was maar een experimentele poging daartoe werd het niet echt. Ook de regisseuse Corry Pels, zal dit al repeterende moeten hebben gevoeld.

In Eduard en Agrippien kwamen spelers voor het voetlicht, die hun rol goed wisten te brengen. Eli Stocks was de ver van deze wereld levende filosoof Eduard, die zijn geest in bezit liet nemen door dikke ingewikkelde vakboeken. Zijn eega Agrippien gunde hem echter weinig rust. Voor een lachwekkende noot zorgde Marjo Mol, die als gangster ten toneel verscheen.

Het was een goede Eduard die op de planken werd gezet. Het stuk werd met veel vaart gebracht.

„Als een lopend vuurtje” van Lady Gregory door Spot'70 was het enige toneelspel, dat in de kuil van het regiocentrum werd gespeeld. De regie van Jos van Dijk was sterk. Barthly Fallon (Sjoerd Adema) en Jack

Smith (Jules Rozendaal) zorgden voor het boze gerucht, dat als een lopend vuurtje het dorp in vuur en vlam zet. De vrouw van Bartly (Margot Kossen) trachtte dit te stelpen. Daarvan kwam niets terecht, want de op sensatie beluste dorpsgenoten en de politiecommissaris maakten in hun hysterie alles tot een kookpunt.

Tekstvast

Succes uit Hippolytushoef bracht „De doos van Pandora”. Het had een echte thriller kunnen zijn, mits er levendiger was geakteerd. Er werd bovendien te monotoon gesproken, hoewel men wel tekstvast was.

Een prachtige eenakter was „Portret van een vrouw” van Tennessee Williams. De hoofdrolspeelster in dit stuk, gebracht door de Officieren Toneelvereniging, An Heijmans, speelde te gchargeerd, te goed om waar te zijn. De toneelgroep 68-6 uit Wieringerwerf voerde „Zestig gram vergif” op. Dit stuk, met een tragedie-achtige aanzet, werd door het spel van Rens Spigt (apotheker), Ank Hulzebos (zijn vrouw) en de bediende Dekkers (Wim Reynbout) soms een komedie. De tekstkennis liet te wensen over. Door een strakkere regie had het spel misschien meer tot leven gekomen.

De uitslag was verder: 2. Spot'70, 3. OTV, 4. K.n.A., 5. Nut en Genoegen, 6. Succes en 7. 68-6. Producent en organisator Maarten Leegwater zei 's avonds voor de prijsuitreiking begon: „Het is gebleken, dat het toneelconcours druk op weg is een geheide traditie te worden”.

De nieuwe organisatievorm waardoor de verantwoording meer bij de verenigingen zelf is komen te liggen, heeft aan de goede sfeer geen afbreuk gedaan. Integendeel. Maarten Leegwater hield opruiming van bekera van de voormalige sponsor, de Verenigde Noordhollandse Dagbladen. Ze zijn definitief in bezit gekomen van OZOS, Spot'70 en Kunst na Arbeid.